

GELİNCİĞİN HİKÂYESİ

Bir zamanlar köyün birinde görkemli bir düğün yapılmış. Yakışıklı mı yakışıklı bir delikanlı ile dünyalar güzeli bir genç kız evlenmişler. Düğünleri dillere destan olmuş. Herkes onların düğünlerini konuşuyorlarmış.

Düğün yapıldıktan sonra herkes kendi işinde gücünde çalışmaya başlamış. Yeni eli çift de geçimini sağlamak amacıyla köydeki evlerinden uzakta olan babalarından kendilerine düğün hediyesi olarak verilen tarlayı ekerek geçinme çabası içine girmişler.

Evin erkeği her gün erkenden tarlaya gidiyormuş. Öğleyin yemeğini karısının azığına koyduğu mütevazı yiyecekler ile idare ediyormuş. Genç evliler hayatlarını bu şekilde kazanmaya çalışıyorlarmış. Erkek her sabah erkenden tarlaya gittiği için hanımın canı sıkılıyormuş. Ev işlerinden arta kalan zamanını komşuları ile geçiriyormuş.

Aradan yıllar geçmiş, çocukları olmuyormuş. Çeşitli tedavi yolları denemişler gitmedikleri doktor kalmamış, yine de çocukları olmamış. Çocuklarının olmamasına her ikisi de çok üzülyörlarmış. Komşuları da kadına acıyarak baktıkları için kadın bir kat daha fazla üzülyörlarmış. Adam geçen bu yıllar boyunca her sabah tarlaya gitmek zorunda kalıyormuş. Adam tarlaya gittiğinde hanımının evde canı çok sıkılmaya başlamış. Artık evde yalnız kalamıyormuş. Adamcağız iki arada bir dereye kalmış. Tarlaya gidip çalışmak zorunda imiş. Tarlaya gittiğinde ise hanımı evde sıkılıyormuş. Akli daima evde kalıyormuş. Tarlada çalışmasından da bir türlü verim alamamaya başlamış. Adam bu işin böyle gidemeyeceğini anlıyormuş fakat bir türlü çözüm bulamıyormuş.

Bir gün tarlada çalışırken bir gelincik yavrusu bulmuş. Hemen aklına bunu eve görür ve karısına sevdirebilirse kendisinin tarlada olduğu zamanlarda karısının da gelincik yavrusu ile oyalanacağını düşünmüş. Gelincik yavrusunu alarak akşam eve gelmiş. Karısına “bak sana bugün ne hediye getirdim. Bunu çok seveceksin” diyerek gelincik yavrusunu karısına vermiş. Karısı gelincik yavrusunu görünce çok sevmiş. Onu hemen eline almış bir çocuk gibi öperek göğsüne yaslamış. Hemen komşularına giderek gelincik yavrusunun ne ile beslendiğini öğrenmiş ve akşamdan onu kendi elleriyle beslemiş. O gece kadıncağız bir başka rahat uyumuş. Gelincik yavrusuna bir şey odlumu diyerek sık sık uyanmış fakat bundan çok memnunmuş. Ertesi sabah mutluluğuna diyecek yokmuş. Kocasını bir başka mutluluk içinde tarlaya uğurlamış. Hanımın mutlu olduğunu gören koca ise artık gözü arkada kalmadan tarlaya gitmiş. Tarlada çalışırken bir daha evi ve hanımını düşünmüyormuş. İşlerine daha çok zaman ayırıyormuş.

Aradan yıllar geçmiş, gelincik yavrusu büyümüş. Artık yetişkin bir gelincik olmuş. Evde herkes mutlu imiş. Kadın her sabah kocasını uğurladıktan sonra gelinciğe bakıyormuş. Onun yiyeceklerini hazırlıyormuş. Zaman zaman da gelincik ile konuşuyormuş.

Günler böyle geçip giderken ailenin bir çocuğu dünyaya gelmiş. Artık kadın kendilerinden başka iki cana bakmak zorundaymış. Gelinciğe eskisinden daha fazla sevgi göstermeye özen gösterirken kendi çocuğuna da tüm sevgisini veriyormuş. Eski zamanların geride kaldığını düşünerek şimdi canının sıkılmasını bırakın zamanı yetmiyormuş. Akşam eve gelen kocasıyla bile ilgilenemiyormuş. Kocasını bazen kendisine takılarak “benimle hiç ilgilenmiyorsun, benim pabucumu dama atıldı” diyormuş.

Günler böyle geçip giderken komşuları kadının evine gelip “bu gelinciği artık kovalamalısın. Çünkü gelincik kıskanç hayvandır senin sevginin bölündüğünü yani çocuğunu sevdiğini görünce kıskanarak çocuğuna zarar verebilir” demeye başlamışlar. Aynı şekilde kocası da “artık bu hayvanı gönderelim bak çocuğumuz da var artık canın sıkılmaz. Gelincik çocuğumuza zarar verebilir”

diyerek gelinciğin gitmesini istiyormuş. Fakat, kadın “hayır ben bu gelinciği bir yere gönderemem benim en sıkıntılı günlerimde o bana yar ve yarenlik yaptı” diyerek gelinciği göndermiyormuş.

Komşulardan ve kocasından gelen tüm baskılara rağmen kadın gelinciği göndermiyormuş. Hatta onu daha sevmeye başlamış.

Günlerden bir gün, kadın kocasını tarlaya yolcu ettikten sonra evin eşiğinde otururken komşuları gelmiş ve onlarla konuşmaya dalmış. Bu konuşma sırasında bebek beşiğinde uyuyormuş. Gelincikte evin içinde bebeğin yanında uyuyormuş. Dış kapı eşiğinde konuşurken evin içinden bir gürültünün geldiğini duymuşlar. Komşuları, kadına “bak biz sana dememiş miydik, gelincik çocuğa zarar verdi, onu öldürdü” diyerek kadını heyecanlandırmışlar. Bir hışımla kadın yerinden kalkmış ve odanın kapısını açmış. Bir de ne görsün gelinciğin ağzı kanlar içinde açılan kapıdan dışarıya doğru kaçıyormuş. Bunu gören kadın beyninden vurulmuşa dönmüş. Hemen eline aldığı bir sopa ile gelinciğe vurmaya başlamış. Öyle bir vurmuş ki dakikalarca sürmüş. Artık gelincik orada hayatını kaybetmiş, fakat kadın hırsını hala alamamış. Bir zaman sonra çocuğu aklına geliş. Elindeki sopayı fırlatıp, koşarak eve girmiş ve çocuğunun yattığı beşiğin yanına varmış. Birde ne görsün ki; Beşiğin üzerinde kocaman bir yılan fakat yılanın başı yok. Yılan ölmüş. Gelincik yilandan çocuğu kurtarmış. Kapı açıldığında da yılanın başı ağzında ve her tarafı onun için kanlar içindeymiş. Kadın yavrusunu kurtaran ve uzun zamandır hayat arkadaşı olan gelinciği kendi elleri ile öldürdüğüne çok üzülmüş. Günlerce kendine gelememiş ve sürekli ağlamış.

Bu hikayeden almamız gereken dersler.

1. Her ne olursa olsun ön yargılı olmamalıyız."İnsanlardaki önyargıyı parçalamak benim atomu parçalamamdan çok daha zor" 2. Kendimize yapılan bir iyiliğe nankörlük yapmamalıyız.3. Sevdiklerimiz hakkında ne pahasına olursa olsun kendilerini dinlemeden hüküm vermemeliyiz.